

SCIENCE AND EDUCATION: TRENDS AND PROSPECTS

Collection of scientific articles

Submitted for review to
Conference Proceedings Citation Index -
Social Sciences & Humanities (CPCI-SSH)

Yunona Publishing
United States of America
2018

Science and education: trends and prospects

Collection of scientific articles

RSCI / PIIHII
Science Index *

Submitted for review in
Conference Proceedings Citation Index -
Social Sciences & Humanities (CPCI-SSH)

 THOMSON REUTERS

Yunona Publishing
United States of America
2018

Yunona Publishing, New York, United States of America

Science and education: trends and prospects

Reviewers:

Dr. Jerald L. Feinstein

DeVry University - Engineering Dean (Denver, Colorado, USA)

Cathy A.ENZ,

Professor of Innovation and Dynamic Management Chair and is a full professor at the School of Hotel Administration at Cornell University (Ithaca, New York, USA)

Science editor:

Droblyazko S.I.

*Ph.D. in Economics, Associate Professor,
Doctor of Science, honoris causa, Professor of RANH*

Science and education: trends and prospects: Collection of scientific articles. - Yunona Publishing, New York, United States of America, 2018. - 380 p.

ISBN 978-0-9988574-2-0

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, candidates and doctors of sciences, research workers and practitioners from Europe, Russia, Ukraine and other countries. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern economy and state structure. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern economic science development.

ISBN 978-0-9988574-2-0

© 2018 Copyright by Yunona Publishing
© 2018 Authors of the articles

Ziyavitdinova N. M. INNOVATION POLICY IN THE EDUCATION SYSTEM.....	307
Kot K. INTERACTIVE PORTFOLIO AS A MECHANISM FOR INTERACTION BETWEEN TEACHERS AND PARENTS OF PRESCHOOL CHILDREN	309
Kulyk O.D. THE SECONDARY SCHOOL STUDENTS' SPEECH DEVELOPMENT.....	313
IN THE PROCESS OF LEARNING MORPHEMIC KNOWLEDGE AND WORD BUILDING: THE PSYCHOLOGICAL ASPECT.....	313
Matviienko Olena. PEDAGOGICAL COMMUNICATION IN CONDITIONS OF FORMING NEW UKRAINIAN SCHOOL	319
Ovsiienko L.M. THE MAIN PROBLEMS IN TEACHING LINGUISTICS STUDENTS ON THE BASIS OF COMPETENCY-BASED APPROACH.....	323
Oliynyk H.M. FEATURES OF SOCIOCULTURAL ANIMATION IN SOCIAL WORK	328
Kravets N. P. THE INFLUENCE OF FAMILY ON IMPROVING READING ACTIVITY IN TEENAGERS WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS	332
Kushniruk S.A. FORMAL-LOGICAL ANALYSIS OF THE CONCEPTUAL AND-TERMINOLOGICAL SYSTEM OF UKRAINIAN DIDACTICS	338
Pet'ko Lyudmila. FOREIGN LANGUAGE EXAM IN A PARTICULAR PROFESSIONAL FIELD OR PECULIARITIES OF ENTRANCE-2018 TO MAGISTRACY IN UKRAINE	344
Ruda H.S. MUSICAL-RHYTHMIC SENSATION AS A COMPONENT OF PUPILS' MUSICAL ABILITIES IN PRIMARY SCHOOL.....	351
Spivak Yaroslav. HUMANIZATION OF MODERN EDUCATION AS A MECHANISM PERSONALITY'S SUCCESS.....	355
Shcholokova O.P. MODERN VIEWS ON PIANO LEARNING SYSTEM IN THE TEACHING FUTURE MUSICIAN-TEACHER.....	361
Domina G. A. THE PSYCHOLOGICAL DIFFICULTIES OF THE PHENOMENON "LOST TWIN" AND POSSIBLE WAYS TO SOLVE THEM.....	365
Golins'ka Tetiana. THE APPLICATION OF NON-TRADITIONAL TECHNIQUES TO WORK WITH CHILDREN BY MEANS OF ART-THERAPEUTIC INFLUENCE.....	370

- і література в школі. – К. : Видавництво ТОВ «Лазурит-Поліграф», – 2014. – № 3. – С. 41–46.
5. Овсієнко Л. Проблеми реалізації компетентнісного навчання в процесі підготовки майбутніх учителів-словесників // Педагогічні науки. – 2012. – Випуск LXI. – С. 281–287.
  6. Овсієнко Л.М. Сутність понять «компетенція», «компетентність», «компетентнісний підхід», «якість освіти» у світлі сучасної освітньої парадигми [Електронний ресурс] // Науковий вісник Донбасу (Педагогічні науки). – Луганськ, 2013. – № 2. – С. 1–13. – Режим доступу : : pvd.luguniv.edu.ua/archiv/№№22/13olmsop.pdf.
  7. Пометун О.І. Дискусія українських педагогів навколо питань запровадження компетентнісного підходу в українській освіті // Компетентнісний підхід у сучасній освіті. Світовий підхід на українські перспективи. – К. : Освіта, 2004. – 111 с.
  8. Теслюк В.М. Компетентнісний підхід у вищій професійній освіті [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/pvna.
  9. Тернопільська В.І. Структура професійної компетентності майбутнього фахівця // Науковий вісник Мелітопольського держ. педагогічного унту. Серія: Педагогіка. – 2012. – № 9. – С. 208–213.
  10. Чернишов О. Упровадження компетентнісного підходу // Освіта. – 2008. – № 4. – С. 5–7.
  11. Шевченко Г.П. Концептуальна сутність компетентнісного підходу : європейський вимір // Реалізація європейського досвіду компетентнісного підходу у вищій школі України : матеріали методологічного семінару. – К. : Педагогічна думка, 2009. – С. 121–130.
  12. Ovsiienko Liudmyla. Multimedia technologies in strategy of competence oriented teaching text linguistics to Philology students // Prospects for development of education and science: Collection of scientific articles. – Academic Publishing House of the Agricultural University Plovdiv, Bulgaria, 2016. – P. 338-345.
  13. Ovsiienko L.M. Regularities of competently directed learning of text linguistics of students' philological specialities // Economics, management, law: socio-economical aspects of development: Collection of scientific articles. Volum 2. Psychology. Pedagogy and Education. – Edizioni Magi – Roma, Italy. – 2016. – P. 245–250.
  14. Pet'ko Lyudmila. Preparing higher school graduates in foreshortening of leader competencies for 2020 // Topical questions of contemporary science: Collection of scientific articles. – Aspekt Publishing of Budget Printing Center, Taunton, MA 02780, United States of America, 2017. – P. 467–472.
  15. Matviienko Olena. Pedagogy of partnership in the process of setting new Ukrainian school // Challenges and opportunities of scientific thought development: Collection of scientific articles. – GPG Publishing Group, Pretoria, South Africa, 2017. – P. 151–156.

Олійник Н.М.

Candidate of pedagogical sciences, lecturer

Ternopil National Pedagogical University named after V. Hnatyk (Ukraine, Ternopil)

FEATURES OF SOCIOCULTURAL ANIMATION IN SOCIAL WORK

Олійник Г. М

к.пед.н., викладач

ТНПУ імені В. Гнатюка (Україна, м. Тернопіль)

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ АНІМАЦІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ

The article presents the concepts ANIMATION and SOCIOCULTURAL ANIMATION. The author writes that sociocultural animation is one of the main branch in social work. Its aim is the forming culture in the personality, stimulating in personality his/her faith awakening in his/her possibilities.

Keywords: animation, sociocultural animation, feature animation, animation activities.

Розкрито поняття «анімація» та «соціокультурна анімація». Виокремлено, що соціокультурна анімація є основним напрямом соціальної роботи та спрямована на формування загальної культури людини, пробудження в особистості віри в свої можливості, розвиток творчих здібностей, активізацію процесу спілкування, самопізнання, самореалізації та самовдосконалення

Ключові слова: анімація, соціокультурна анімація, функції анімації, анімаційна діяльність.

Актуальність. В сучасних умовах розвитку суспільства соціальна робота потребує ефективного пошуку нових шляхів розвитку професійної сфери. Адже вона виконує одне із важливих завдань – створення необхідних умов для всебічного, гармонійного розвитку особистості шляхом організації дозвілля і рекреаційної діяльності. Адже відбувається соціалізація особистості, формується певна поведінка. І в цьому плані вона виконує універсальну роль своєрідного посередника, стимулюючи особистість до творчої діяльності, вияву і розвитку потенційних здібностей і можливостей у різних сферах і видах творчості. Об'єктом впливу соціального працівника може бути будь-яка особистість, а також люди, які потрапили у складну життєву ситуацію, і тоді засоби впливу (мистецтво, ігрова діяльність, дозвілєві заходи) мають терапевтичний, корекційний характер [3; 8; 9; 13; 14; 15]. Через це, соціальний працівник сприймається як член групи, який бере участь в її житті, а не спостерігає пасивно за її функціонуванням; відповідає за культурне і соціальне удосконалення групи. Саме він створює певні умови для людей, які б виявляли потяг до культури, пізнання культурних цінностей; допомогти встановити добросердечні взаємовідносини в групі; стимулювати їх до творчої діяльності.

Нещодавно у соціальній роботі з'явився новий напрям, який визначається також як метод і технологія соціальної роботи, – соціокультурна анімація [4].

Основна мета статті – розкрити особливості соціокультурної анімації в соціальній роботі.

Виклад основного матеріалу. Заслужують на увагу зарубіжні науковці, які досліджували різні аспекти анімаційної діяльності особистості, а саме: В.Бочарової, І.Булигіної, Б.Вульфова, Т.Гальперіної, Ю.Жукова, В.Квартальнова, В.Кісельова, Н.Кісельової, Ю.Красильникова, Л.Курило, Ф.Лаврова, Є.Мамбекова, М.Петрової. Але, на жаль, у вітчизняній науці ця проблема є малодослідженою, а анімаційна діяльність здебільшого розуміється лише у контексті дозвілєвого напрямку: О.Безпалько, М.Головатий, А.Капська, О.Карпенко, М.Панасюк та ін. Хоча багато науковців вважають, що ситуація, яка склалася в Україні, потребує активного втручання соціального аніматора.

До того ж, існує багато підходів до тлумачення змісту анімації. Уперше визначення анімації надав Ж.Емоф: анімацією називають діяльність у середині або зовні групи, колективу, певного кола людей, що мають на меті розвиток

стосунків та регуляцію суспільного життя за допомогою напівдирективних методів; це метод включення й участі [11, с. 19].

Розширити й конкретизувати анімацію через виокремлення провідних ознак пропонували Р.Лабурі та П.Безнар: «Анімація – це сукупність занять, видів діяльності, відносин; заняття стосуються інтересів, що виявляються особистістю в її культурному житті й особливо у вільний час (художні, інтелектуальні, соціальні, практичні, фізичні); заняття відповідають потребам у спілкуванні, освіті, діяльності, які не задовольняються закладами, що існують, та співвідносяться з відновлювальною, розважальною, розвивальною функціями вільного часу; ці заняття добровільні (на відміну від шкільних обов'язків), йдеться або про здійснення будь-якої діяльності або участь в організації (клуб, асоціація); ці заняття не потребують попереднього „рівня, тобто екзаменів або дипломів; ці заняття безкорисливі, не мають на меті отримання кваліфікації або диплому; ці заняття здійснюються здебільшого в групах, які організуються в закладах та організаціях (культурних центрах, клубах, центрах літнього відпочинку та ін.); заняття реалізуються за допомогою аніматора, професійного або добровільного, який використовує методи активної педагогіки [11, с. 17–18]».

Термін «анімація» має латинське походження (anima – вітер, повітря, душа, жива істота). У наукових гуманітарних дослідженнях використовують поняття «анімація» (соціальна, соціально-культурна, соціокультурна, педагогічна) та анімаційна діяльність. Науковці, зауважують, що поняття «анімації» необхідно розглядати в сукупності провідних характеристик, оскільки воно є похідним для розвитку анімаційного напрямку в теорії та практиці різних наукових дисциплін. Наприклад, Л.Тарасов загалом пропонує не використовувати термін «анімація» для позначення власне явища, а розуміти його як базове поняття родового терміна, етимологія якого розкриває найважливішу сутнісну характеристику явища [10, с. 30].

Аналізуючи соціально-культурну анімацію як вид дозвілля, І.Петрова виокремлює її пріоритетні напрями: анімація у роботі із соціально-незахищеними верствами населення, анімація в закладах культури, зокрема театральна, рекреаційна анімація, шкільна анімація, туристична. Очевидно, що напрями не мають критерію їх виділення, оскільки мають різновидові характеристики. Отже, анімація є способом ініціації творчих потреб людини та її соціальної активності, оптимізації міжособистісних та між групових відносин, соціально-культурної інтеграції, самосвідомості та самовизначення особи в контексті побудови громадянського суспільства [7, с. 72–73].

Великий інтерес становить визначення «соціокультурної анімації» науковця М.Сімоно, який визначає соціокультурну анімацію як область суспільного життя, учасники якої ставлять перед собою метою певна зміна поведінки в міжособистісних і колективних відносинах шляхом прямих впливів на індивідів [6].

Особливе зацікавлення становить педагогічний доробок М.Ярошенка, в якому дослідник теоретик, вказує, що в понятті анімації злиті два її аспекти – соціальний і педагогічний, унаслідок чого анімаційна діяльність визначається

автором одночасно як виховний процес і як процес соціальної творчості. До того ж, розкриваючи сутність феномена соціокультурної анімації, М. Ярошенко представляє її як «особливий вид соціально-культурної діяльності соціальних груп і окремих індивідів, що заснована на сучасних технологіях (соціальних, педагогічних, психологічних, культурологічних тощо), та забезпечують подолання соціального та культурного відчуження» [12, с. 19].

До актуальних питань анімаційної діяльності відноситься й конкретизація її рівнів у роботі соціального працівника. Зрозуміло, що основні напрями анімаційної роботи пов'язані з подоланням особистісних тенденцій до соціальної дезінтеграції: 1) профілактика соціально-психологічних відхилень (девіантна поведінка підлітків, наркоманія, суїцидна поведінка тощо); 2) реабілітація критичних станів особистості (наприклад, комунікативна реабілітація, арттерапія тощо); 3) допомога у творчій самореалізації особистості; 4) зміцнення системи соціально-психологічних відносин особистості та групи [12].

Також у науковій літературі виділяють анімацію соціальну, культурну, соціокультурну, соціовиховну, педагогічну тощо. Професійне поле анімаційної діяльності досить широке. Залежно від різних критеріїв анімацію поділяють на: міську, вуличну (за географічним критерієм); соціальну, культурну (за змістом, специфікою рівня впровадження); політичну, комерційну, шкільну, естетичну (за сектором основної діяльності); професійну, волонтерську (за статусом аніматора); суспільну, приватну; прибуткову, неприбуткову (за видом фінансування); анімацію, сконцентровану на змісті, групі, відносинах, навчанні (за педагогічним критерієм) [2].

Анімаційну діяльність також можна охарактеризувати й за деякими допоміжними критеріями, а саме: анімація молоді, дорослих, людей похилого віку тощо (за віком особистості); анімація середовища робітників, селян, службовців тощо (за професійною своєрідністю); анімація за гендерною ознакою та за культурним рівнем учасників; анімація музичного дозвілля, туризму, спортивна анімація, театральна, кіноклуб, фотоклуб, рукоділля (за змістом заходів) тощо [1, с. 384].

Висновок. Отже, соціокультурна анімація є одним із основних напрямків соціальної роботи, яка спрямована на формування загальної культури людини, пробудження в особистості віри в свої можливості, розвиток творчих здібностей, активізацію процесу спілкування, самопізнання, самореалізації та самовдосконалення. Адже соціокультурна анімація полягає у подоланні соціального та культурного відчуження з метою усунення особистісної соціальної дезінтеграції реабілітації критичних станів людини, допомоги в творчій самореалізації.

Література:

1. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери / за заг. ред. проф. І.Д.Звереві. – 2-е вид. – Київ, Сімферополь : Універсум, 2013. – 536 с.
2. Лесіна Т.М. Соціально-педагогічні умови стимулювання майбутніх соціальних педагогів до анімаційної діяльності : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.05 / Т. М. Лесіна. – Луганськ, 2009. – 253 с.

3. Матвієнко О.В. Педагогічна взаємодія суб'єктів навчально-виховного середовища школи як складова соціально-педагогічної системи // *Topical issues of social pedagogy: collective monograph.* – CARICOM, Barbados, 2017. – С. 100–122.
4. Олійник Г.М. Анімація в соціальній роботі як предмет дослідження // *Соціальна робота: виклики сьогодення: зб. наук. пр. за матер. VI всеукр.наук.-прак. конф.* – Тернопіль: Вектор, 2017. – С. 71–74.
5. Олійник Г.М. Організація освітньо-дозвіллевої діяльності з учнями 5–7 класів: метод. рекомендації / за ред. проф. А.Й.Капської. – Тернопіль, 2014. – 114 с.
6. Орехова Є.Я. Педагогічна та соціокультурна анімація в навчальних закладах Франції // *Міжвуз. зб. теоретико-метод. матеріалів.* – Барнаул: БДПУ, 2009. – С. 116–119.
7. Петрова І.В. Соціально-культурна анімація як вид дозвілля // *Вісн. Держ. акад. кер. кадрів культури і мистецтв.* – 2011. – № 3. – С. 71–74.
8. Петько Л.В. Впровадження педагогічних ідей В.О.Сухомлинського у процес формування професійно орієнтованого іншомовного навчального середовища для майбутніх дефектологів в умовах університету // *Ідеї гуманної педагогіки та сучасна система інклюзивного навчання: зб. матер. Всеукр. наук.-метод. конф. / уклад. О.Е.Жосан.* – Кіровоград: Ексклюзив-систем, 2015. – С. 315–318.
9. Петько Л. В. Туризм – справа захоплююча // *Рад. школа.* – 1990. – № 11. – С. 25–29.
10. Тарасов Л. В. Социокультурная анимация в XXI веке: концепция развития социально-поддерживающих гражданских инициатив в России: монография. – М.: Русаки, 2012. – 223 с.
11. Тарасов Л. В. Социокультурная анимация: истоки, традиции, современность. – М.: Одухотворение, 2008. – 132 с.
12. Ярошенко Н. Н. Социально-культурная анимация: учебное пособие [для студентов вузов]. – [изд. 2-е, испр. и доп.]. – М.: Московский гос. ун-т культуры и искусств, 2004. – 108 с.
13. Kapska A. Y. Professional and ethical culture of the social worker: the import and structure // *Science and practice: Collection of scientific articles.* – Thorpe Bowker. Melbourne, Australia, 2016. – P. 252-256.
14. Karpenko O.G. The formation of professionalism in future social workers in the conditions of higher school // *Geopolitical processes in the world today: Collection of scientific articles.* – «East West» Association for Advanced Studies and Higher Education. Vienna (Austria). 2016. – P. 301–304.
15. Vainola R.H. Modelling of social sphere specialists' professional training // *Science and practice: Collection of scientific articles.* – Thorpe Bowker. Melbourne, Australia, 2016. – P. 249–251.

Kravets N. P.

Ph.D., Associate Professor

Dragomanov National Pedagogical University (Ukraine, Kyiv)

**THE INFLUENCE OF FAMILY ON IMPROVING READING ACTIVITY IN
TEENAGERS WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS**

Кравець Н.П.

канд. пед. наук, доцент

НПУ імені М.П. Драгоманова (Україна, Київ)

**ВПЛИВ СІМ'Ї НА УДОСКОНАЛЕННЯ ЧИТАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДЛІТКІВ З
ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ**

Science and education: trends and prospects

Collection of scientific articles

Passed for printing 15.03.2018. Appearance 16.03.2018.

Format 60x84/16.

Conventional printed sheets 21,1. Circulation 300 copies. Order 24.

Yunona Publishing, United States of America, 2018

ISBN 978-0-9988574-2-0